

Sygn. akt VII Ka 216/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski (spr.),

Sędziowie: SO Karol Radaszkiewicz,

SO Piotr Zbierzchowski,

Protokolant: st. sekr. sądowy Marzena Wach

przy udziale prokuratora (...) Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej w G. Cezarego Szostaka

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2020 r.

sprawy: **A. S. (1)**, ur. (...) w P., syna E. i H. z domu B.,

oskarżonego z art. 230§1 kk w zb. z art. 286§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk,

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego,

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 24 grudnia 2019 r., sygn. akt (...)

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II zasądza od oskarżonego A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w kwocie 6180 (sześć tysięcy sto siedemdziesiąt) zł tytułem opłaty za II instancję.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 216/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 24 grudnia 2019 r. w sprawie (...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego A. S. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzuty	
	<p><i>I obrońcy oskarżonego:</i></p> <p>1/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na dowolnym przyjęciu ,iż oskarżony A. S. był inicjatorem zamysłu przekazania pieniędzy za jego pośrednictwem sędziom Sądu Okręgowego w E. orzekającym w sprawie rozwodowej J. K. (1) w zamian za pozytywne ,w rozumieniu tegoż J. K. (1) ,rozstrzygnięcie, choć ujawnione dowody w sposób niewątpliwy wykazały ,iż oskarżony A. S. w nagranych rozmowach z J. K. wskazywał ,że inicjatywa leży po stronie J. K./k.722/ czemu on nie zaprzeczał nadto sam oskarżyciel w uzasadnieniu aktu oskarżenia/vide str8/ wskazuje na brak w zebranych dowodach deklaracji oskarżonego w żądaniu pieniędzy, nadto sam J. K. (1) w tychże nagraniach wskazuje ,że ma pieniądze i jest gotowy na wszystko co pozostaje już poza ustaleniami stanu faktycznego i oceną tejże wypowiedzi.</p> <p>2/ błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na dowolnym wykluczeniu ,wbrew logice i dowodom ,iż istota zamysłu działania J. K. (1) była klasyczną bezprawną ,tj. przestępczą prowokacją w rozumieniu art 24 lek mającą tylko na celu skierowanie przeciwko A,S. postępowania karnego innego bowiem celu w jego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

działaniu nie sposób wyprowadzić i on sam takiego logicznego celu nie wskazuje .

3/ naruszenia prawa procesowego a mianowicie art 183 § 1 k.p.k przez zaniechanie uprzedzenia J. K. (1) o możliwości odmowy zeznań z uwagi na zainicjowanie bezprawnej prowokacji w stosunku do A. S.

4/ naruszenia prawa procesowego a mianowicie art .410 k.p.k przez dokonanie ustalenia stanu faktycznego sprawy w oparciu tylko o wybrane dowody sprawy nie zaś o całokształt tychże dowodów i to głównie z pominięciem dowodów korzystnych w sprawie dla oskarżonego A. S., co w konsekwencji nie pozwoliło na ustalenie motywu działania prowokatora J. K., a to było wszakże konieczne ażeby logicznie wykluczyć bezprawność jego działania mającego bezpośrednie przełożenie na ocenę prawno-karną zachowania oskarżonego.

5/ naruszenia prawa procesowego a mianowicie 192§ 2 k.p.k polegającego na nieuwzględnieniu wniosku obrońcy o ponowne przesłuchanie J. K. (1) w obecności biegłych bowiem jego sposób zachowania jednoznacznie

wskazywał na anomalie psychiczne.

II prokuratora

błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegającego na niesłusznym uznaniu przez Sąd, iż w stosunku do oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza społeczna (kryminologiczna), co wraz z jego postawą życiową uzasadnia warunkowe zawieszenie

	<p>wykonania kary pozbawienia wolności, orzeczonej wobec oskarżonego w pkt. 1 wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena oraz uwzględnienie wszystkich okoliczności czynu, prowadzą do wniosku przeciwnego.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p><i>Odnosząc się do zarzutów zawartych w środku odwoławczym obrońcy oskarżonego</i>, to przede wszystkim zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał trafnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji prawidłowo zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia o zawinieniu oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu. Stąd też odnosząc się do podnoszonych przez skarżącego zarzutów należy stwierdzić, że są one chybione. Zauważyć trzeba, że podnosząc tego rodzaju zarzuty skarżący faktycznie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia (wprawdzie lakonicznego) zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy podziela przedstawioną tam argumentację. Co istotne apelacja faktycznie nie wskazuje na takie okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej</p>		

argumentacji, która wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć.

Wskazać jednocześnie należy, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1974 r., zasada swobodnej oceny dowodów, leżąca u podstaw prawidłowego wyrokowania, nie może prowadzić do dowolności ocen i takiego wyboru dowodów, którego prawidłowości nie dałoby się skontrolować w trybie rewizyjnym. Ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia. (II KR 114/74 OSNKW 1975/2/28).

W konsekwencji Sąd Okręgowy nie podzielił zawartych w apelacji zarzutów obrazy przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, jak i wywodów przytoczonych na ich poparcie oraz nie dopatrywał się obrazy wskazanych przepisów procedury karnej, które to uchybienia mogłyby rzutować na treść wydanego wyroku. W pełni zatem należy podzielić argumentację Sądu I instancji co do analizy i oceny zebranego i ujawnionego materiału dowodowego. Fakt czynienia ustaleń faktycznych w oparciu o dowody niekorzystne dla A. S. nie może oznaczać, że Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów postępowania. Tym bardziej wskazać należy, że ustalenia faktyczne winny być dokonane

na podstawie dowodów, którym przyznano przymiot wiarygodności. Tym samym wobec przyznania tym dowodom takiej cechy, to chybione są zarzuty, że w postępowaniu doszło do złamania zasady obiektywizmu. Ocena dowodów pozostaje pod ochroną z art. 7 kpk gdy jest poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz jest wyczerpująco i logicznie z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego umotywowana w uzasadnieniu wyroku. Analiza akt sprawy wskazuje, że Sąd Rejonowy trafne ustalenia oparł na dowodach, które przeprowadzone zostały na rozprawie głównej i ocenił je w sposób wszechstronny, uwzględniając wszystkie okoliczności zdarzeń a w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał jakie fakty uznał za udowodnione, a jakie za nieudowodnione i na jakich w tej mierze oparł się przesłankach. W tej sytuacji należy zaakcentować elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska obrońcy oskarżonego.

Trafnie przede wszystkim Sąd Rejonowy przyjął, że te wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznawał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu pozostawały w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i stanowiły jedynie linię obrony przyjętą w toku postępowania. Tym samym odrzucić należało forsowaną w apelacji tezę, że co do A. S. dopuszczono się przestępczej prowokacji w celu skierowania

przeciwko niemu postępowania karnego.

Przede wszystkim brak jest podstaw do przyjęcia, że o powyższym miałyby świadczyć zeznania J. K. czy też G. W.. Tymczasem z relacji tego pierwszego nie można wywnioskować motywu, dla którego miałby on rzekomo pomawiać A. S., zwłaszcza co do kwestii zażądania pieniędzy i strony w tym zakresie inicjującej. Przecież oskarżony był pełnomocnikiem pokrzywdzonego a temu ostatniemu jak wynika z zebranego materiału dowodowego bardzo zależało na korzystnym wyniku rozstrzygnięć w dotyczących go sprawach sądowych, głównie z zakresu sfery stosunków rodzinnych. Co więcej J. K. poniósł znaczne koszty reprezentacji ale przy tym ufał oskarżonemu, którego znał i z którym przecież wielokrotnie się kontaktował a inicjatorami spotkań były obie strony.

Tym samym pomimo, że na nagraniach rzeczywiście nie ma bezpośredniej deklaracji oskarżonego co do żądania pieniędzy, to powyższe wynika tak z relacji pokrzywdzonego jak i analizy całości zebranego materiału dowodowego, także ukazującego zachowanie A. S. w chwili gdy pieniądze były mu przekazane. Odrzucić zatem należy te wyjaśnienia oskarżonego, który podawał, iż jedynie skorzystał z okazji gdy pokrzywdzony rzekomo na siłę „wciskał” mu pieniądze. Z nagrania jak na k. 753-757 ewidentnie wynika, że oskarżony doskonale zdaje sobie sprawę z jakiego powodu i w jakim celu pokrzywdzony wręcza mu pieniądze i nie ma tutaj żadnego przypadku. Zarejestrowane gesty oskarżonego, wyjście poza

kancelarię, przeglądanie koperty nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do tego, że tak jak to twierdzi J. K., to A. S. zażądał od niego pieniądze, które rzekomo miały być przekazane dla sędziów orzekający w Sądzie Okręgowym w E.. Trafnie przy tym Sąd I instancji zauważył, że oskarżony po otrzymaniu pieniędzy od J. K., faktycznie częścią z otrzymanej kwoty zadysponował - k. 1047, co dodatkowo przeczy wersji „zaskoczenia” A. S. sytuacją rzekomo wytworzoną tylko i wyłącznie przez pokrzywdzonego. Natomiast dla kwestii odpowiedzialności oskarżonego nie ma znaczenia, iż A. S. nie miał w tym zakresie faktycznie zamiaru podejmowania w Sądzie Okręgowym w E. jakichkolwiek działań.

Jeszcze raz podkreślić należy, że analiza całości zebranych dowodów rzeczywiście wskazuje na to, że pokrzywdzony dla korzystnego dla niego załatwienia istotnych dla niego spraw sądowych, był on faktycznie „gotów na wszystko” a zatem i na przekazanie dla jego pełnomocnika żądanych przez niego pieniędzy. Jednocześnie wskazać należy, że wbrew stanowisku apelującego przedmiotem niniejszego postępowania nie jest kwestia oceny zachowania A. S. jako pełnomocnika w zleconych mu przez J. K. sprawach. Natomiast widoczne jest ostateczne rozczarowanie pokrzywdzonego efektami reprezentacji oskarżonego czego konsekwencją były także kontakty z G. W.. Co do tego ostatniego, to odrzucić należało tezę obrony zawartą także w wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, iż „informowanie W. o żądaniach pieniędzy przez A. S. było formą-sposobem wyegzekwowania zaległych pieniędzy od W.”.

Wnioskowanie takie jest całkowicie dowolne a ponadto sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego skoro to przecież oskarżony nie tylko nie wyzbywał się żadnych środków ale je przyjmował.

Co da zarzutu związanego z rzekomym naruszeniem art.183 kpk, to jest on całkowicie chybiony o ile weźmie się pod uwagę treść protokołów jak na k. 2-3, k. 23 odw., k. 29 odw., k.83, k. 807, k. 1031 , z których niezbitnie wynika, że J. K. każdorazowo było pouczone o treści tego przepisu.

Także nie mógł być uwzględniony zarzut dotyczący konieczności ponownego przesłuchania J. K. w trybie określonym a rta.192 kpk albowiem brak jest wystarczających podstaw do uznania, że istniały wątpliwości odnośnie jego stanu psychicznego. Wprawdzie relacje tego świadka są miejscami chaotyczne i wymieniony często mnoży watki nie związane do końca z merytoryczną stroną sprawy, to takie okoliczności nie mogły przemawiać za koniecznością przesłuchania go z udziałem lekarza psychiatry lub innego specjalisty. W istocie wniosek obrońcy złożony jak na k.1033 zmierzał do oceny prawdomówności J. K. a to stanowi wyłączny dla sądu przedmiot oceny.

Odnosnie apelacji prokuratora ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do uznania, że w stosunku do A. S. konieczne było wymierzenie kary o charakterze bezwzględny. Orzeczenie o karze poprzez wymierzenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie może uznane za rażąco łagodne. Sąd Okręgowy

w tym przedmiocie w pełni podziela argumentację Sądu I instancji wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jak na k. 1047 odw.- (...). Sąd Rejonowy miał na uwadze wszelkie okoliczności łagodzące i obciążające w tym wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oraz zawinienia a także warunki i właściwości osobiste oskarżonego. Podkreślenia wymaga zwłaszcza wiek oskarżonego (obecnie 70 lat) i dotychczasowa niekaralność oraz niezwłoczne po ujawnieniu przedmiotowego zachowania wycofanie się przez A. S. z wykonywania zawodu adwokata. W tej sytuacji orzeczenie o jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz stopnia jego zawinienia i nie ma potrzeby wymierzania oskarżonemu kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny albowiem obecnie nie ma podstaw do zanegowania istnienia prognozy co pozytywnego zachowania się oskarżonego w przyszłości. A. S. w niniejszej sprawie przez pewien czas był pobawiony wolności i bez wątpienia nie podejmie żadnych działań, w tym przestępczych, które mogłyby spowodować zarządzenie wykonania orzeczonej kary.

Wniosek

Obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku

Prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt II, poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania, wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadne oba wnioski

Zwięzłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Sąd Okręgowy wobec wskazanych okoliczności nie uznał zasadności podniesionych zarzutów.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięzłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 24 grudnia 2019 r. w sprawie (...) utrzymano w mocy.	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy	
Z przyczyn wskazanych wyżej brak było podstaw do podzielenia apelacji obrońcy o uchylene wyroku oraz apelacji prokuratora co do wymierzania A. S. kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięzłe o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	O kosztach za II instancję, w tym o opłacie orzeczono na podstawie art.636§1 kpk i art.2ust.1pkt3 i art.3ust.1 w zw. z art.8 ustawy o opłatach w sprawach karnych uznając, że A. S. jest w stanie je ponieść.

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. S. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 24 grudnia 2019 r. w sprawie (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 24 grudnia 2019 r. w sprawie (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana